

Sobota 4. marca 2017

Piesne: ES č. 339, 478

Text: 5M 8, 11 – 18

„Dbaj, aby si nezabudol na Hospodina, svojho Boha, a tak nezanedbával Jeho príkazy, právne predpisy a ustanovenia, ktoré ti dnes dávam...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Poslúchať, zachovávať, plniť! Tri slovesá, ktoré nás napomínajú k aktívnym životným postojom. Z vlastných skúseností vieme, že príkazy nie vždy lahodia nášmu sluchu. Vedomie, že sme nimi obmedzovaní, nás nevedie k slobodnému konaniu, ale, naopak, k postojom vykonať to ako z núdze cnosť! Ak však pohliadneme na tieto príkazy očami viery, a nie zrakom ľudského egoizmu, zistíme, že ich podstata nás dnes volá k VERNOSTI – presne tak ako národ Izraelcov. Čo však znamená byť verný a dá sa vo vernosti vôbec vytrvať? Dnešný svet, ktorého vplyvy zasahujú naše bytie, okresávajúcu našu vieru, nás skôr učí užívať si život, nemať záväzky, veď žijeme len raz práve tu a práve teraz. I preto obstať vo vernosti nikdy nebolo ani nebude jednoduché. Veď ako v nej zotrvať, keď sa neraz cítite ako taký žulový kameň, po ktorom sa denne šliape? Ako vytrvať vo vernosti, vidiac, že aj posledná iskierka nádeje akosi hasne? Kvitne alebo skôr vädne a usychá v našej neľahkej zemskej púšti raj vernosti? Azda nepohorším vieru nikoho, ale keď sa cítíme byť úplne maličkí, na dne svojich síl, a žijeme v strachu, čo bude ďalej, je nejednému z nás vlastné Jóbovo vyznanie: „... *prechádza popri mne, ja Ho však nevidím, keď ide okolo, ani Ho nezbadám... Kde nabrat' sily, aby som vytrval? Aký bude môj koniec, že mám byť trpezlivý?*“ (Job 6, 11. 9, 11) Je to zvolanie úzkosti, ktoré v nás vzbudzuje myšlienku našej slabosti. A predsa práve v našich slabostiach sa dokazuje Božia moc. Boh zachováva svoju vernosť a povoláva nás do úzkeho vzťahu s Ním. Chce konať svoje dielo, a preto nám doslova prikazuje: „*Neboj sa, len ver.*“ Avšak naša vernosť, priatelia, nemôže byť ztročujúca, vyplývajúca z povinnosti. Prosme Boha o vernosť túžiacu po skutočnej slobode vyvierajúcej z lásky trpezlivej, všetko znášajúcej, radujúcej sa vždy z pravdy! Vernosť je prejav lásky vytrvať v skúške i pokoji. Je i znakom pokory učiť sa prijímať Božiu vôľu. A napokon je aj vyjadrením nádeje: Pane, v Tvojej ruke sú naše časy. S pomocou Kristovou podľa Jeho príkladu vytrvajte v slobodnej vernosti, ktorá nezotročuje, ale posilňuje vo vyznaní: „*Hospodin ti oznámil, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojím Bohom.*“ (Mich 6, 8) Amen.

Modlitba:

Aj keď neviem, ktorú cestu zvoliť, viem, že Ty ma povedieš. Keď sa bojím toho, čo je predo mnou, viem, že Ty ma prevedieš. A keď padám, dôjst' už nemám síl, viem, že Ty ma dovedieš. I keď nerozumiem tomu, čo sa vôkol deje, viem, že Ty vieš o všetkom, že v Tvojich rukách som – a to mi stačí. Amen.

Mgr. Soňa Pichnarčíková, zborová kaplánka v CZ ECAV Malá Čalomija